

Archeologienota Oostende Sportpark De Schorre

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

26-10-2021

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen te Oostende-Stene Sportpark De Schorre (provincie West-Vlaanderen), gelegen binnen recreatiegebied, waarbij de perceelsoppervlakte groter is dan 3000m² en de totale oppervlakte van de ingreep in de bodem 1000m² of meer beslaat, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied is ca. 3480m² groot is gelegen in het poldergebied op ruime afstand ten zuiden van de stad Oostende. Het behoort tot deelgemeente Stene, waarvan de kern zich ca. 1km ten noordwesten van het plangebied bevindt. Het terrein heeft een rechthoekige vorm met 2 zuidoostelijke uitstulpingen, deze grenzen aan de Klemskerkestraat, die de grens vormt met de gemeente Gistel. Het plangebied maakt deel uit van het grote sportpark De Schorre, dat zich verder naar het noordwesten uitstrekt. Het terrein is hoofdzakelijk begroeid met gras, in het noorden en het westen is een grindpad aanwezig. Tussen het grasveld en de Klemskerkestraat is een groenscherm (bomen, struiken) aanwezig. In de noordoostelijke hoek staan 2 zeecontainers.

Centraal op het plangebied wordt een clublokaal van 483m² gebouwd, met kleedruimtes, bergingen, een polyvalente ruimte, een keuken, een overdekt terras en sanitair. Ten oosten van het gebouw wordt een waterdoorlatende verharding aangelegd, ten westen een wadi. In het noordoosten van het plangebied wordt het bestaande grindpad verbreed. Ten zuiden van het verbrede pad wordt ten oosten van het nieuwe gebouw een groenbuffer voorzien, met bomen en struiken. Ter hoogte van het gebouw, de verharding, de wadi en de uitbreiding van het pad – dit is een zone van 926,8m² - kan een bodemingreep van 50 tot 80cm diep verwacht worden. Plaatselijk zullen er in het gebouw en onder de verharding diepere, puntsgewijze ingrepen zijn (nutsvoorzieningen, funderingspalen) van kleine oppervlakte. De puntsgewijze plantgaten in de nieuwe groenbuffer zullen ca. 50cm diep gaan.

Het plangebied maakt deel uit van de historische polders van Oostende. Eind 16de eeuw werd in het kader van Tachtigjarige Oorlog het hinterland van Oostende onder water gezet door de geuzen. Na de val van Oostende in 1604 blijft een gedeelte van het hinterland overstroomd ten dienste van de havenspoeling van Oostende. Het terrein was nog tot in de 18de eeuw te situeren op de locatie van een kreekarm, die pas na ca. 1777 en voor ca. 1840 werd opgevuld. Op de 19de-eeuwse kaarten is deze kreek verdwenen en is de huidige, rechtlijnige Klemskerkestraat aanwezig, deze volgt de loop van deze voormalige kreek. Enkel op basis van deze gegevens alleen al kan afgeleid worden dat de kans klein is dat er (nog) een archeologische site bewaard kan zijn binnen de grenzen van het plangebied; eventuele middeleeuwse of oudere sites zijn weggespoeld door waterwerking in de 17de-18de-eeuwse kreek. Bijkomend toont de bodemkaart aan dat er ook nog andere bodemverstoringen hebben plaatsgevonden op het terrein, zo wordt het gebied volledig gekarteerd als OG1: antropogene, uitgebikte gronden. Dit zijn gronden waarvan het kleidek geheel of gedeeltelijk werd afgegraven voor het maken van bakstenen. Dit verwijst naar de voormalige kleigroeve die zich in de 20ste eeuw op deze locatie bevond. De woelige geschiedenis van het terrein gedurende de laatste eeuwen wordt ook weerspiegeld in het digitale hoogtemodel, met de hogere ligging van het

sportpark ten opzichte van de omgeving en het geaccidenteerde maaiveldverloop van het plangebied.

Op basis van de landschappelijke ligging en de historische beschrijving van het onderzochte gebied kan geconcludeerd worden dat er met hoge waarschijnlijkheid geen archeologisch erfgoed aanwezig is op het terrein. De geplande werken zullen dus geen bodemarchief verstoren, en verder vooronderzoek kan niet leiden tot nuttige kenniswinst. Er zijn dus geen verdere archeologische maatregelen nodig en de rapportering kon beperkt blijven tot een archeologienota met beperkte samenstelling.